

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 175

гр. Пловдив , 23.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и трети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мария П. Шишкова
Членове: Миглена Р. Маркова
Силвия Люб. Алексова

като разгледа докладваното от Миглена Р. Маркова Въззивно частно наказателно дело № 20215300601255 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 7 и ал. 8 от НПК.

С определение №190 от 05.05.2021г. постановено по ЧНД №2936/2021г. Пловдивският районен съд – XXVI-ти н.с. е оставил без разглеждане жалбата на П. В. Н. срещу Постановление от 05.01.2021г., на РП-Пловдив, с което било прекратеното наказателното производство по ДП № 501/2018г. по описа на IV-то РУ при ОД на МВР-Пловдив. Досъдебното производство е образувано на осн. чл.212 ал.1 от НПК срещу Неизвестен извършител за престъпление по чл.290 ал.1 от НК. В хода на разследването е привлечен в качеството на обвиняем Н. В. П. и му е взета мярка за неотклонение „Подписка“.

Срещу така постановения съдебен акт е постъпила жалба от П. В. Н., с която се иска отмяна на определението на РС-Пловдив и разглеждане на делото по същество. Правят се и искания да се разпорежи спиране на изпълнително дело № **** по описа на ЧСИ – А. А. и да се отправи преюдициално запитване по реда на чл.267 от Договора за функциониране на ЕС до Съда на ЕС. Формулиран е и въпросът, който следва да бъде поставен, а именно: „следва ли физическо лице, което е страна по гражданско дело, по което има достатъчно данни за извършено лъжесвидетелстване, което пряко касае въпросното физическо лице и то е понесло доказани вреди, вследствие на лъжесвидетелството, да се счита за пострадало лице, жертва с всички следващи от това права“.

Пловдивският окръжен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, обсъди доводите, наведени в жалбата и аргументите в атакуваното определение, намира

жалбата за процесуално допустима, а разгледана по съществото си за НЕОСНОВАТЕЛНА.

С атакуваното определение Пловдивския районен съд е оставил без разглеждане жалбата на П. В. Н. против Постановление на РП-Пловдив от 05.01.2021г., с което е прекратено наказателното производство по ДП № 501/2018г. по описа на IV-то РУ „Полиция” на МВР – гр.Пловдив, образувано срещу неизвестен извършител и водено срещу Н. П. за престъпление по чл.290 ал.1 от НК. Приел е, че жалбата е процесуално недопустима, защото е подадена от лице, което няма процесуалната легитимация да обжалва прокурорския акт, тъй като няма качеството на пострадало лице по смисъла на чл.74 от НПК. Изложени са обстойно доводи, че при престъплението лъжесвидетелстване се засягат обществените отношения свързани с нормалното и правилно функциониране на правораздавателните органи, не се защитават личността и правата на отделните граждани, поради което и е невъзможно непосредственото пряко накърняване правата на жалбоподателя Н..

Настоящият състав на Окръжният съд Пловдив намира изводите на първата инстанция за законосъобразни и правилни. Същите са в унисон с константната съдебна практика и теория по този въпрос. Пострадал от престъплението съгласно разпоредбата на чл.74 от НПК е лицето, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението и което има право да встъпи в наказателния процес като граждански ищец и частен обвинител. Престъплението по чл.290 ал.1 от НК се намира в Глава VIII раздел III от НК, регламентираща обществените отношения свързани с нормалното упражняване на правосъдната дейност и авторитета на органите на съдебната власт. При осъществяване на състава на това престъпление не съществува фигурата на пострадало лице, тъй като не настъпват имуществени и/или неимуществени вреди за конкретно лице причинени пряко и непосредствено от престъплението, поради което и то не може на самостоятелно основание да повдига и поддържа обвинение срещу дадено лице. Ето защо липсва процесуална правоспособност по смисъла на чл.243 ал.3 от НПК за П. В.Н. да подаде жалба срещу постановлението за прекратяване на наказателното производство до съда, поради което и правилно жалбата му е оставена без разглеждане от РС-Пловдив, а делото е прекратено.

Жалбоподателят обаче има право да потърси защита на своите права и законни интереси, които счита за нарушени по два различни пътя, съобразно законодателството на Р.България. Единият е по линия на служебния, йерархичен контрол установен в дейността на Прокуратурата на Р.България като орган, единствено оправомощен да повдига и поддържа обвинение за престъпления от общ характер, каквото е и регламентираното в чл.290 от НК. Тази възможност е изрично предвидена в чл.243 ал.10 от НПК, чрез

обжалване на прокурорския акт пред прокурор от по-горестоящата прокуратура. Другият път на защита за жалбоподателя е да иска обезщетяване на вреди от деянието по гражданско правен път, по общия исков ред пред РС-Пловдив.

Настоящият съдебен състав счита, че искането на жалбоподателя за изготвяне на преюдициално запитване по реда на чл.267 от Договора за функциониране на Европейския съюз до СЕС е неоснователно и като такова не следва да се уважава. Поставеният с жалбата въпрос не попада в обхвата на приложното поле на разпоредбата на чл.267 от Договора за функциониране на Европейския съюз /ДФЕС/. Съгласно цитираната разпоредба от Договора, преюдициално запитване може да бъде направено по въпроси относно тълкуването на ДФЕС или относно валидността на тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза. По въпроси относно тълкуване на вътрешното право на държавите-членки, отправяне на преюдициално запитване не се допуска и не е нормативно уредено. В същия смисъл е разпоредбата на чл. 485 от НПК, която възпроизвежда смислово текста на чл. 267 от ДФЕС, тъй като урежда компетентността на националния съд да отправи преюдициално запитване по въпроси от наказателно правен характер. Искането на жалбоподателят е отнесено до тълкуване на разпоредби от вътрешното право, в частност нормата на чл.74 и от НПК и оценка правилността на атакувания съдебен акт - Определението на РС-Пловдив, т.е. касае тълкуване на национално право и съдебен акт, поради което не попада в обхвата на допустимите предели за отправяне на преюдициално запитване до съда на ЕС. Доколкото се касае до искане за тълкуване на норми, които не са част от общностното право, за ОС-Пловдив не съществува основание и задължение да отправи преюдициално запитване до Съда на ЕС, с формулирания в жалбата въпрос, поради липсата на законови предпоставки за това, поради което и същото следва да се остави без уважение.

Въззивната инстанция не намира за основателно искането на жалбоподателя да спре производство по изпълнително дело № ***** по описа на ЧСИ – А. А., доколкото не разполага с правомощия по чл.432 от ГПК. Жалбоподателят Н. следва да отправи искането си към компетентния орган-частния съдебен изпълнител и едва при постановен от него отказ за спиране на производството, същият може да бъде обжалван пред ОС-Пловдив.

Предвид изложеното съдът намира атакуваното определение за правилно и законосъобразно, което налага да бъде потвърдено, поради което и на основание чл. 243 ал.8 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя П.Н. за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на жалбоподателя П.Н. за спиране производството по изп.дело № **** по описа на ЧСИ – А. А..

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 190 от 05.05.2021г., постановено по ЧНД №2936/2021г. по описа на Пловдивския районен съд – XXVI-ти н.с.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____